

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๘/๒๕๖๒

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	{	นางสาวสุตาพร หมื่นขวา	ผู้อุทธรณ์
		นายกเทศมนตรีตำบลหัวช้าง	เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่ สถานประกอบการตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๘๙/๑ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหัวช้าง อำเภोजตุรพิตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลหัวช้าง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว.๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง การควบคุมและปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ แจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยจึงขออุทธรณ์คำสั่ง ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่ได้แจ้งสิทธิการยื่นอุทธรณ์ในคำสั่งจึงทำให้สิทธิการยื่นอุทธรณ์ขยาย ๑ ปี ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณี และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้ ๑. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๓๘๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๓๘๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ รอ ๕๕๒๐๑/๖๘๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรื่อง คำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๓๗๙ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัย

ที่ ๗ ขอนแก่น ...

ที่ ๗ ขอนแก่น ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ และไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น มีหนังสือ ที่ สธ๐๔๓๗.๐๔/๖๕๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติตำบลห้วยซ่าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า “ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ ...” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยซ่าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๖ “ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามท้ายข้อบัญญัตินี้ เป็นกิจการที่มีการควบคุมในเขตเทศบาลตำบลห้วยซ่าง (๑) กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ๑.การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง...” ข้อ ๗ “เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า ในเขตเทศบาลตำบลห้วยซ่าง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (ค.เกิน ๕๐๐ ตัวขึ้นไป) ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทดังกล่าว ตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๖ ปี ๒๕๖๐ จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมาตรา ๕๕ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ กำหนดว่า “การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ...” เมื่อปรากฏว่า ใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ถือว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการ โดยได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อย่างไรก็ตาม แม้ผู้อุทธรณ์จะได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่แล้วก็ตาม หากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ก็สามารถออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขระงับเหตุรำคาญได้ หากผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว ก็ได้ ตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุดตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งจากการรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นฟาร์มเลี้ยงเป็ดแบบเกษตรพันธะสัญญา

กับบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ (CP) เริ่มประกอบกิจการเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเปิดในวันตรวจสอบมีทั้งหมด ๒,๕๐๐ ตัว ในเนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ทั้งสี่ทิศติดกับท้องทุ่งนาทั้งหมด สถานที่ประกอบกิจการมีลักษณะการประกอบกิจการที่เป็นฟาร์มเปิด ไม่มีมาตรการป้องกันก่อกวนและการดูแลสุขลักษณะภายในฟาร์มที่ได้มาตรฐาน จึงเห็นว่าการประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไซของผู้อุทธธรณ์ไม่มีมาตรการในการป้องกันก่อกวนและการดูแลสุขลักษณะภายในฟาร์มที่ได้มาตรฐาน เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจริง ประกอบกับคำชี้แจงแก้ข้อเท็จจริงคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างว่าเทศบาลตำบลหัวช้างได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงเป็ดไซของผู้อุทธธรณ์ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธธรณ์จะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ และได้ดำเนินการขอต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้วก็ตาม แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น การประกอบกิจการของผู้อุทธธรณ์ก่อให้เกิดมลพิษทางกลิ่นจนเป็นเหตุรำคาญต่อผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงจริง ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว ๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไซ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ กำหนดว่า “คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือ และการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ ต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ” และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ กำหนดว่า “ในกรณีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” แม้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็ตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกคำสั่งให้ผู้อุทธธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้อุทธธรณ์ไม่แก้ไขเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงจะสั่งให้ผู้อุทธธรณ์หยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว กรณีอุทธธรณ์นี้ไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงสถานประกอบกิจการก่อน และการปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวไม่ถึงขนาดเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ประกอบกับการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้อ้างอิงข้อกฎหมายที่ให้อำนาจออกคำสั่ง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีองค์ประกอบไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าว ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่า ผู้อุทธธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ในการขอต่ออายุใบอนุญาตข้อไหน อย่างไร แต่กลับกล่าวอ้างว่าเนื่องจากได้รับหนังสือร้องเรียนความเดือดร้อนจากชาวบ้าน กรณีเกี่ยวกับฟาร์มเลี้ยงเป็ดบ้านหนองตอ

เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนและเป็นการเคารพต่อมติการประชุมประชาคมของหมู่บ้าน
เรื่องไม่ให้มีการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ในเขตหมู่บ้านหนองตอ เป็นข้ออ้างการไม่อนุญาต
ให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่ ซึ่งเทศบาลตำบลหัวช้างไม่มี
การกำหนดเรื่องการห้ามติการประชุมประชาคมของหมู่บ้านไว้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอ้างเป็นเหตุในการ
ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไข่ให้ผูุ้ธรณ์ ไม่ได้ และกรณีนี้
ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผูุ้ธรณ์ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหารี้อย่างต่อเนื่องที่เกิดจากสถานประกอบการเลี้ยงเป็ดไข่แล้ว
ดังนี้ ๑. ทำคันดินรอบที่นาที่เป็นสถานที่เลี้ยงเป็ด กว้างประมาณ ๖ เมตร สูง ๒ เมตร ตรงกลางใช้เป็นถนน
สำหรับรถยนต์วิ่ง บนคันดินปลูกมะพร้าว น้ำหอม มะม่วง ต้นไผ่ และอื่น ๆ ๒. พื้นที่ภายในที่ดินของผูุ้ธรณ์
แบ่งเป็นคอกเป็ด บ่อน้ำสำหรับเป็ดเล่น บ่อบำบัด แล่งนาข้าว แล่งปลูกพืชผักตามฤดูกาล แล่งปลูกไม้ใช้สอย
พืชไม้เศรษฐกิจ เช่น ต้นยางนา ประดู่ พยุง สะเดา ฯลฯ และทำเป็นที่อยู่อาศัยด้วย ๓. จัดทำระบบบำบัดและ
ระบายน้ำหมุนเวียนตามหลักวิชาการเกษตรอินทรีย์ โดยใช้จุลินทรีย์ EM เป็นหลักในการช่วยดับกลิ่นและ
บำบัดน้ำเสีย ๔. กำจัดมูลเป็ด โดยเก็บกวาดมูลเป็ดทุกวัน และได้จัดที่จัดเก็บมูลเป็ดไว้โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่น
เหม็น รวมทั้งดูแลเรื่องไม่ให้เป็ดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นาโรคต่าง ๆ ด้วย จึงเห็นว่าหากผูุ้ธรณ์ตั้งใจที่จะแก้ไข
ปัญหาอย่างจริงจัง ผูุ้ธรณ์ก็มีศักยภาพที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว และสามารถประกอบกิจการต่อไปได้
ดังนั้นเห็นว่า การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งฉบับนี้ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนอันเป็น
สาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น และคำสั่งดังกล่าวเป็นมาตรการที่รุนแรงส่งผลให้ผูุ้ธรณ์
ได้รับผลร้ายมากกว่าประโยชน์สาธารณะ เป็นข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจเกินหลักความได้สัดส่วน
ซึ่งสร้างภาระให้แก่ผูุ้ธรณ์เกินสมควร จึงพิจารณาเห็นว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว.๕๕๕
ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่อนุญาตให้ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการและไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ
เลี้ยงเป็ดไข่ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ รอ ๕๕๒๐๑/ว.๕๕๕
ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑

๐๕๔ ๕๕๑

(นายดนัย ธีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการ...

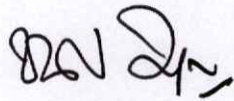
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

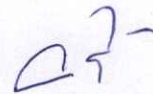
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

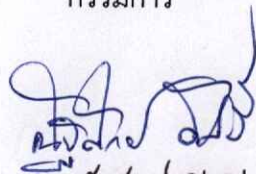
(นางสาวสุมาลี จำเริญ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางสาวณัฐอาภา อุไรกุล)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณัฏฐ์ یتی)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุภล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย อีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

ร่าง
พิมพ์
ตรวจ